چرا پذیرش قطعنامه ۵۹۸ یک سال طول کشید؟

یکی از شبهاتی که معمولاً درباره چگونگی پایان یافتن جنگ مطرح می‌شود، مربوط به تأمل یک ساله در پذیرش قطعنامه‌ای است که به‌ظاهر، خواسته‌های اولیه ایران را تأمین می‌کرد. چرایی این مسئله را با مرور شواهد و اسناد تاریخی بررسی کرده‌ایم

تیتر یک روزنامه خراسان پس از انتشار خبر پذیرش قطعنامه ۵۹۸

جواد نوائیان رودسری - ۲۷ تیرماه سال ۱۳۶۷، جمهوری اسلامی ایران طی نامه‌ای به دبیرکل وقت سازمان ملل متحد، قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را پذیرفت؛ پذیرش قطعنامه، مقدمه‌ای برای برقراری آتش‌بس و به عبارت بهتر، پایان جنگی بود که به مدت هشت سال بر ایران تحمیل شد. از زمان پذیرش قطعنامه، بیش از ۳۵ سال گذشته است، اما همچنان ابهامات و شبهه‌هایی که در اطراف آن وجود دارد، به معنای واقعی کلمه حل نشده‌است. دلیل این امر، پیچیدگی فوق‌العاده ماجرا است. فرایند پذیرش قطعنامه، فرایندی خلق‌الساعه و ناگهانی نبود و به یک عامل خاص وابستگی نداشت و اگر کسی بخواهد آن را در چارچوبی مشخص و با استفاده از شواهدی یک سویه، تجزیه و تحلیل کند، قطعاً مسیر اشتباهی را پیموده‌است. برخلاف آن‌چه برخی تصور می‌کنند، قبول قطعنامه ۵۹۸ فوراً به جنگ پایان نداد؛ رژیم بعث برای داشتن دست برتر در مذاکرات، حملات گسترده‌ای را برای اشغال برخی مناطق مرزی، قبل و بعد از پذیرش قطعنامه سازمان‌دهی کرد. نیروهای صدام کمی پیش از پذیرش قطعنامه، در ۲۲ تیرماه ۱۳۶۷، تکِ سنگینی را در منطقه «دشت عباس» و نزدیک به جاده مواصلاتی اندیمشک به دهلران اجرا کردند که اگر واکنش سریع و مقاومت جانانه «گردان عمار» در تنگه «ابوقریب» نبود، شاید فاجعه‌ای بزرگ اتفاق می‌افتاد. بعثی‌ها بلافاصله بعد از اعلام پذیرش قطعنامه نیز، دست به حملات همه‌جانبه در محورهای جنوب و غرب کشور زدند. همزمان، نیروهای سازمان منافقین که طی سه ماه نخست سال ۱۳۶۷، دست به عملیات‌های محدودی علیه سرزمین ایران و رزمندگان ایرانی زده‌بودند، با پشتیبانی رژیم صدام، در سوم مردادماه همان سال، وارد خاک ایران شدند و تا تنگه چهارزبر پیش آمدند. هر چند که این حملات، یکی پس از دیگری با پایمردی رزمندگان جان بر کف ایران، شکست خورد و نهایتاً دشمن به پشت مرزهای بین‌المللی عقب رانده‌شد، اما اصل اجرای آن‌ها نشان داد که محاسبات قبلی در مورد صدام و اقدامات او که منجر به ممکن نشدن برقراری صلح پس از آزادسازی خرمشهر شد- و ما در شماره قبل به تفصیل درباره آن سخن گفتیم- چندان دور از ذهن نبوده‌است و با واقعیت تطبیق می‌کند.

■ موضع اولیه در برابر قطعنامه ۵۹۸

قطعنامه ۵۹۸ روز ۲۰ جولای سال ۱۹۸۷ / ۲۹ تیرماه ۱۳۶۶، به‌اتفاق آرای اعضا در شورای امنیت تصویب شد. عراق مانند همیشه، بلافاصله آن را پذیرفت، اما جمهوری اسلامی ایران درباره پذیرش آن تردید داشت و نهایتاً علی‌اکبر ولایتی، وزیر خارجه‌وقت ایران اعلام کرد که این قطعنامه نیز، همچون قطعنامه‌های قبلی، مورد پذیرش ایران نیست. اما چرا؟ مگر این قطعنامه دربرگیرنده سه خواست اساسی ایران یعنی بازگشت به مرزهای بین‌المللی، آزادی اسیران و تشکیل کمیته‌ای برای تعیین آغازگر جنگ نبود؟ پس چرا مقامات ایرانی آن را قبول نکردند؟ واقعیت آن است که ایران، هنوز در شرایط برتر نسبت به نیروهای ارتش بعث قرار داشت. بندر راهبردی فاو هنوز در اختیار نیروهای ایران بود و دو عملیات سرنوشت‌ساز والفجر هشت و کربلای پنج، نیروهای ما را به پشت دروازه‌های بصره رساند. در این شرایط، ایران خواستار تغییر لحن قطعنامه و اعلام قطعی آغازگر جنگ بود؛ خواسته‌ای که در آن شرایط، معقول و منطقی به نظر می‌رسید. هر چند که گزارش‌هایی درباره تمایل برخی مقامات وقت نسبت به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ وجود دارد، اما قاطبه مردم و امام خمینی، سربلندی و پیروزی قطعی را در تداوم مقاومت و به تسلیم واداشتن صدام می‌دانستند. آرمانی که حتی بعد از پذیرش قطعنامه در ۲۷ تیرماه سال ۱۳۶۷ نیز، فراموش نشد و در سخنان و پیام‌های بنیان‌گذار فقید انقلاب اسلامی، بازتابی تمام‌عیار یافت.

■ چرا یک سال بعد؟

با این حال، یک سال بعد از تصویب قطعنامه و علی‌رغم سردادن شعارهایی که حول آرمان دفاع مقدس شکل گرفته‌بود، قطعنامه ۵۹۸ از سوی امام خمینی پذیرفته شد. علت این تغییر موضع چه بود و چه عاملی امام را واداشت تا به تعبیر خودش، «جام زهر» را بنوشد و در پیامی حماسی و سراسر درد دل، از مردم ایران عذرخواهی کند؟ برای پاسخ دادن به این پرسش تاریخی که گاه در قالب شبهه، در فضای مجازی، آگاهانه یا ناآگاهانه منتشر می‌شود، باید جواب دو سوال اساسی را یافت: نخست این که ایران در سال ۱۳۶۷ از نظر وضعیت نظامی در چه موقعیتی قرار داشت؟ دوم این که نگاه داخل کشور و به‌ویژه نظر مسئولان بلندپایه‌وقت نسبت به آینده جنگ و نیز، پذیرش قطعنامه چه بود؟

پاسخ به پرسش نخست

وضعیت ایران در میدان نبرد، طی سال ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۶ کاملاً تثبیت شده‌بود؛ پیروزی‌های بزرگ به‌ویژه در مناطق جنوب رقم خورد. بندر راهبردی فاو در اختیار نیروهای ایرانی قرار داشت و عملاً مسیر عراق به سمت خلیج‌فارس مسدود و نیروهای ما به مرزهای کویت هم نزدیک شده‌بودند. درست از این زمان به بعد، حملات موشکی رژیم صدام به شهرهای ایران آغاز شد؛ یک تلاش گسترده برای القای جوّ ناامنی و ناامیدی در جامعه ایران. کمی بعد حملات شیمیایی رژیم بعث در مناطق جنگی افزایش پیدا کرد. در همین حال، سیل کمک‌های نظامی از سوی دولت‌های غربی به سمت صدام سرازیر شد. برخی بر این باورند که آمریکایی‌ها بر اساس سیاست منطقه‌ای خود مایل نبودند هیچ کدام از طرف‌های درگیر در طولانی‌ترین جنگ قرن بیستم، پیروز میدان باشند. به این دیدگاه، البته نقدهای بسیاری وارد است؛ امروزه دیگر می‌دانیم که دولت آمریکا، دست‌کم از سال ۱۹۸۰ / ۱۳۵۹، کمی بعد از آغاز جنگ و از طریق همکاری سازمان سیا با استخبارات رژیم بعث، عکس‌های ماهواره مورد نیاز صدام را در اختیار وی می‌گذاشت و بعدها نیز، برای آغاز حملات شیمیایی به دیکتاتور عراق چراغ سبز نشان داد و تأمین کننده بخش مهمی از تسلیحات ارتش بعث بود. با آغاز سال ۱۳۶۷، آمریکایی‌ها به بهانه حمایت از نفتکش‌ها، وارد خلیج‌فارس شدند و عملاً به نفع عراق، درگیری را آغاز کردند. صدام توانست موجی از تسلیحات جدید را، از هواپیماهای فوق‌مدرن فرانسوی تا جزئی‌ترین ادوات نظامی، به دست آورد. در همان حال، ایران در تحریمی سنگین از نظر تسلیحاتی قرار گرفته و تهیه معمولی‌ترین ادوات نظامی، سخت و دشوار شده‌بود؛ ما حتی قادر به تهیه سیم‌خاردار نبودیم و از آن‌جا که در دوره پهلوی، هیچ اقدام مؤثری برای توسعه صنایع دفاعی در ایران صورت نگرفته‌بود و کشور ما تنها حکم یک مصرف‌کننده صِرف را در این زمینه داشت، تولید سلاح‌های راهبردی در کشور ممکن نبود

> با آغاز سال ۱۳۶۷، آمریکایی‌ها به بهانه حمایت از نفتکش‌ها، وارد خلیج‌فارس شدند و عملاً به نفع عراق، درگیری را آغاز کردند. صدام توانست موجی از تسلیحات جدید را، از هواپیماهای فوق‌مدرن فرانسوی تا جزئی‌ترین ادوات نظامی، به دست آورد. در همان حال، ایران در تحریمی سنگین از نظر تسلیحاتی قرار گرفته و تهیه معمولی‌ترین ادوات نظامی، سخت و دشوار شده‌بود؛ ما حتی قادر به تهیه سیم‌خاردار نبودیم و از آن‌جا که در دوره پهلوی، هیچ اقدام مؤثری برای توسعه صنایع دفاعی در ایران صورت نگرفته‌بود و کشور ما تنها حکم یک مصرف‌کننده صِرف را در این زمینه داشت، تولید سلاح‌های راهبردی در کشور ممکن نبود

فانتوم نیروی هوایی ارتش که روزگاری امان بعثی‌ها را در آسمان بریده‌بودند، حالا به دلیل فقدان قطعات، زمین‌گیر شده‌بودند. در دهه ۱۳۸۰، نامه‌ای از محسن رضایی، فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در دوران دفاع مقدس منتشر شد که نشان می‌داد، در سال ۱۳۶۷، وضعیت ایران از نظر ذخایر تسلیحاتی اصلاً مناسب نبوده‌است. هر چند درباره جزئیات این نامه حرف و حدیث‌های بسیاری وجود دارد و برخی آن را به دلایلی، اغراق در نیازمندی‌های نظامی خوانده‌اند، اما اصل نامه نمایانگر وجود مشکل در چرخه تأمین تسلیحات جنگی است. طی بهار سال ۱۳۶۷، ایران تمام متصرفات خود را در جنوب از دست داد. جزیره مجنون توسط عراقی‌ها اشغال شد و آن‌ها توانستند مجدداً شهرهای مرزی ایران را به شکلی جدی تهدید کنند. در واقع تجهیزات ارسالی غرب، باعث تجدید حیات ارتش بعث شده‌بود و حالا، آن‌ها می‌توانستند از لاک دفاعی چندساله بیرون بیایند و به طور جدی به فاز هجومی در برابر نیروهای ایرانی که با وجود شجاعت و جانبازی از فقدان تسلیحات مناسب رنج می‌بردند، وارد شوند.

پاسخ به پرسش دوم

در داخل کشور، تقریباً تا آغاز سال ۱۳۶۷، سخنی از پذیرش قطعنامه نبود و همه، حال به واقع یا به ظاهر، از روندی که در حوزه دفاع وجود داشت، حمایت می‌کردند. با این حال، برخی تحلیل‌گران معتقدند که برخی از مقامات بلندپایه، مانند مرحوم هاشمی رفسنجانی، بر اساس تحلیل آمار و ارقام، به این نتیجه رسیده‌بودند که شاید پذیرش قطعنامه بتواند منافع ایران را تأمین کند. این موضوع صراحتاً از سوی او که از سال ۱۳۶۲، نماینده امام در امور جنگ بود، در مصاحبه با یک شبکه تلویزیون ایتالیا اظهار شد؛ روزنامه کیهان مورخ پنجم اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۶۷، این جمله را به نقل از مصاحبه وی منتشر کرد: «اگر واقعاً مصلحت را در این تشخیص دهیم که باید مصالحه کرد، ما این سیاست را می‌پذیریم.» موضوع تمایل به پذیرش قطعنامه در میان برخی مسئولان ایرانی تا آن‌جا پیش رفت که حتی برخی از مقامات آمریکایی مانند گری سیک (مسئول امور ایران در شورای امنیت ملی آمریکا) و ویلیام وبستر (رئیس سازمان سیا) درباره آن صحبت کردند. برخی تحلیل‌گران معتقدند که مرحوم هاشمی رفسنجانی با سخنانی که در بهار سال ۱۳۶۷ بر زبان آورد، عملاً باعث دلسرد شدن رزمندگان برای تداوم دفاع شد. این دیدگاه البته قابل بحث و نقد است و باید برای بررسی آن، منتظر انتشار اسناد بیشتر ماند، اما واقعیت آن است که این مرحوم رفسنجانی بود که شرایط نامساعد تسلیحاتی را به نقل از محسن رضایی به گوش امام خمینی رساند؛ گزارشی که ظاهراً با گزارش اقتصادی میرحسین موسوی، نخست‌وزیر وقت، مبنی بر قرار داشتن اقتصاد در وضعیت بحرانی و نامه سیدمحمد خاتمی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی آن دوران مبنی بر عدم تمایل عمومی مردم به تداوم جنگ، کامل می‌شد. امام البته، در عزم عمومی برای دفاع تردیدی نداشت؛ درستی این عدم تردید، خود را پس از امضای قطعنامه و رسیدن خبر نیاز به جبهه به نیروهای تازه‌نفس نشان داد؛ آن گونه که افرادی مانند محسن رفیق‌دوست، به عنوان وزیر سپاه‌پاسداران در کابینه وقت، درباره عدم توانایی تجهیز و پشتیبانی این جمعیت کثیر سخن گفته‌اند.

■ آن‌چه می‌توان نتیجه گرفت

با عنایت به آن‌چه مختصراً به عرض رسید، شاید بهترین تحلیل را درباره دلایل پذیرش قطعنامه ۵۹۸ توسط امام، بتوان در این بخش از بیانات رهبر معظم انقلاب که در ۱۴ خرداد سال ۱۳۷۵ ایراد شده‌است، یافت: «قطعنامه را هم که امام قبول کرد، به‌خاطر این فشارها نبود. قبول قطعنامه از طرف امام، به‌خاطر فهرست مشکلاتی بود که مسئولین آن روزِ امورِ اقتصادی کشورْ مقابلِ رویِ او گذاشتند و نشان دادند که کشور نمی‌کِشد و نمی‌تواند جنگ را با این همه هزینه، ادامه دهد. امام مجبور شد و قطعنامه را پذیرفت. پذیرش قطعنامه، به خاطر ترس نبود؛ به خاطر هجوم دشمن نبود؛ به خاطر تهدید آمریکا نبود؛ علی‌رغم همه نقدها و صحبت‌هایی که به درستی یا نادرستی درباره چرایی و چگونگی پذیرش قطعنامه اظهار می‌شود، نمی‌توان در این امر تردید کرد که پذیرش قطعنامه از سوی امام، یک تصمیم سخت، اما مبتنی بر کارشناسی و اظهار نظر مسئولان امر بود. موضوعی که باعث شد او، این تصمیم دشوار را با همه عوارض و جوانبش بگیرد؛ تصمیمی که هر چند در ظاهر تلخ و ناامیدکننده به نظر می‌رسید، اما ظرف چند سال، برکات آن در قالب پیروزی‌های بزرگ نصیب ایران شد؛ کشور ما در طولانی‌ترین جنگ خاورمیانه، حتی یک وجب از خاک خود را به بیگانه واگذار نکرد و افزون بر این، تجاربی ذی‌قیمت را به دست آورد که امروزه، در حکم عامل بازدارنده دشمنان این آب و خاک، کارایی دارد.

خانم نازیلا انوری تفتی نظر به اینکه طی رأی قابل پژوهش شماره ۱۲۹ / ۱۴۰۲ مورخ ۲۳ / ۵ / ۱۴۰۲ هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان آموزش و پرورش خراسان رضوی به مجازات بازخرید خدمت با پرداخت ۴۵ روز حقوق مبنای مربوطه محکوم شده اید. از تاریخ نشر این آگهی حداکثر ظرف یک ماه میتوانید درخواست تجدید نظر خود را به کارشناسی امور اداری متبوع تسلیم نمایید در غیر اینصورت به استناد تبصره ۱ ماده ۴ قانون رسیدگی به تخلفات اداری رأی مذکور از تاریخ انقضاء مهلت لازم الاجرا خواهد بود.
مرتضی نظر نژاد
مدیر آموزش و پرورش ناحیه ۷ مشهد
۳۶۴۹۶

آگهی دعوت از مجاورین
نظر به درخواست آقای محمد احوالی حصار سرخ مالک ششدانگ یکباب منزل به استثنا، ثمن اعیان پلاک ۲۵۰ فرعی مجزی شده از ۲۰۱ فرعی از ۸۹- اصلی واقع در اراضی حصار سرخ بخش شش مشهد مبنی بر صدور سند مالکیت کاداستری پلاک مذکور در اجرای کد ۹۱۴ مجموعه بخشنامه های ثبتی و باستناد ماده ۱۸ آئین نامه اجرای مفاد اسناد رسمی لازم الاجرا، و طرز رسیدگی به شکایت از عملیات اجرائی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، نماینده و نقشه بردار این اداره در روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۲/۰۷/۱۰ ساعت ۹:۳۰ صبح جهت معاینه محل ملک مورد تقاضا در محل وقوع ملک حضور خواهند یافت لذا بموجب این آگهی از مالکین مشاعی و مجاورین پلاک فوق الذکر دعوت بعمل می آید به جهت حفظ حقوق مالکانه و عدم تضییع حق احتمالی در موعد مقرر در این آگهی در محل وقوع ملک مورد تقاضا حضور یابند. بدیهی است عدم حضور در موعد تعیین شده فوق مانع ادامه عملیات ثبتی نخواهد شد. م الف ۳۲۹
حسن ابوترابی -مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز از طرف محمد ایرانی
۳۶۶۶۰

وزارت راه و شهرسازی
شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید
شرکت عمران شهر جدید بینالود
فراخوان تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی (فشرده) ۱۱۰-۱۴۰۲
«اجرای آسفالت برخی معابر محله های بهارستان، سامانیه و منظریه جدید بینالود (تجمیع شده)»
«نوبت اول»
شرکت عمران شهر جدید بینالود در نظر دارد فراخوان تجدید مناقصه «اجرای آسفالت برخی معابر محله های بهارستان، سامانیه و منظریه جدید بینالود (تجمیع شده)» را به صورت ۶۰ درصد پرداخت نقدی و ۴۰ درصد تهاتر با بهای زمین یا واحد ساخته شده در شهرهای جدید بینالود، کلیهار به قیمت کارشناسی روز با رعایت ضوابط و مقررات شهرهای جدید، از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه پیمانکاران دارای گواهینامه صلاحیت پیمانکاری معتبر در رشته راه و ترابری حداقل پایه ۵ از سازمان برنامه و بودجه کشور دعوت به عمل می آید.
ارائه گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی معتبر از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای کلیه شرکت کنندگان الزامیست.
تبصره: در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اسناد ارزیابی کیفی (به منظور بررسی توان مالی و فنی پیشنهاد دهندگان) نیز ارائه گردیده که می بایست توسط پیشنهاد دهندگان اسناد به طور کامل و دقیق تکمیل و بارگذاری گردد. بدیهی است پیشنهادات فاقد اسناد ارزیابی کیفی و پیشنهاداتی که امتیاز لازم را در ارزیابی کیفی کسب ننمایند، گشوده نخواهد شد.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد مناقصه تا ارسال دعوتنامه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. شماره فراخوان ۲۰۰۲۰۰۱۲۸۲۰۰۰۰۲۳ و تاریخ انتشار فراخوان در سامانه روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۰۵ می باشد.
۱) مدت زمان انجام کار: ۹ ماه.
۲) محل اجرای کار: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور-شهر جدید بینالود
۳) مبلغ برآورد (با احتساب تجهیز کارگاه) ۱۲۶.۷۶۶.۹۷۳.۹۰۰ ریال (یکصد و بیست و شش میلیارد و هفتصد و شصت و شش میلیون و نهصد و هفتاد و سه هزار و نهصد ریال) بر اساس فهرست بهای تجمیع شده راه، باند فرودگاه و زیرسازی راه آهن سال ۱۴۰۲ سازمان برنامه و بودجه کشور.
۴) طبق بخشنامه شماره ۱۰۱/۱۷۳۰۷۳ مورخ ۱۳۸۲/۰۹/۱۵ پروژه دارای تعدیل می باشد.
۵) ۲۰ درصد مبلغ اولیه پیمان به عنوان پیش پرداخت اجرای پروژه طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ (به صورت نقدی یا در قالب تهاتر بازمین با واحد ساخته شده یا به صورت اسناد خزانه اسلامی، اوراق تسویه خزانه، اوراق مشارکت، حواله قیر) پرداخت خواهد شد. شرکت عمران شهر جدید بینالود مخیر به انتخاب هر یک از روشهای پرداخت فوق می باشد.
۶) مبلغ سپرده شرکت در فرایند ارجاع کار: ۶.۳۳۸.۲۵۰.۰۰۰ ریال (شش میلیارد و سیصد و سی و هشت میلیون و سیصد و پنجاه هزار ریال) است که باید به یکی از صورتهای مشروحه زیر در پاکت (الف) به دستگاه مناقصه گزار تسلیم شود:
◆ ضمانتنامه بانکی به نفع شرکت عمران شهر جدید بینالود (با مدت اعتبار اولیه ۳ ماه از تاریخ آخرین مهلت تسلیم پیشنهاد و قابل تمدید بنا به درخواست مناقصه گزار برای یک مدت ۳ ماهه دیگر). ضمانتنامه مذکور به حساب شبا شماره IR۷۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۶۹۰۴۰۰۵۰۶۸ شناسه واریز ۳۱۴۰۳۶۹۶۰۲۸۵۲۲۰۰۳۸۸۷۷۴۳۶۹۱۶۵۳۴ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید صادر گردد.
◆ اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۰۲۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ IRشناسه واریز ۹۵۲۶۰۲۸۵۲۲۰۱۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه معاملات ریالی کد ۱۱۸۵ به نام شرکت عمران شهر جدید بینالود (شماره کارت واریز وجه نقد ۶۳۶۷۹۵۷۰۶۲۱۱۲۴۹۰).
◆ سایر تضامین قانونی طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوب ۱۳۹۴ با موافقت شرکت عمران شهر جدید بینالود
۷) مهلت دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد: از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۰۵ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۱۲.
۸) مهلت ارسال اسناد تکمیل شده از طریق سامانه ستاد: از روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۱۳ تا روز شنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۲۹.
۹) تاریخ بازگشایی پیشنهادها: ساعت ۱۰:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۳۰.
۱۰) محل بازگشایی پاکات: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور- شهر جدید بینالود-محله دلبران-بلوار بعثت-اتاق جلسات شرکت عمران شهر جدید بینالود از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد).
۱۱) برای دستیابی به اطلاعات بیشتر به سامانه اینترنتی شهر جدید بینالود (www.binalood.ntdc.ir) و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات (http://iets.mporg.ir) و سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) مراجعه فرمایید.
روابط عمومی شرکت عمران شهر جدید بینالود
۳۶۶۶۴

وزارت راه و شهرسازی
شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید
شرکت عمران شهر جدید بینالود
فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره ۱۱۱-۱۴۰۲
«راهبری حمل و نقل درون شهری شهر جدید بینالود»
«نوبت اول»
شرکت عمران شهر جدید بینالود شرکت عمران شهر جدید بینالود در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله ای «راهبری حمل و نقل درون شهری شهر جدید بینالود» را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. لذا از کلیه پیمانکاران دارای گواهینامه تعیین صلاحیت و رتبه بندی شرکت های خدماتی، پشتیبانی و فنی مهندسی با کد فعالیت امور اباب و ذهاب از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی (کلیه رتبه ها) دعوت به عمل می آید؛ در این مناقصه شرکت نمایند.
ارائه گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی معتبر از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای کلیه شرکت کنندگان الزامیست.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. شماره فراخوان ۲۰۰۲۰۰۱۲۸۲۰۰۰۰۲۲ و تاریخ انتشار فراخوان روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۰۵ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد.
۱) مدت زمان انجام کار: ۱۲ ماه.
۲) محل اجرای کار: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور-شهر جدید بینالود.
۳) مبلغ برآورد کل کار: ۶۳.۶۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال (شصت و سه میلیارد و ششصد میلیون ریال).
۴) مبلغ سپرده شرکت در فرایند ارجاع کار: ۳.۱۸۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال (سه میلیارد و یکصد و هشتاد میلیون ریال) است که باید به یکی از صورت های مشروحه زیر در پاکت (الف) به دستگاه مناقصه گزار تسلیم شود:
◆ ضمانتنامه بانکی به نفع شرکت عمران شهر جدید بینالود (با مدت اعتبار اولیه ۳ ماه از تاریخ آخرین مهلت تسلیم پیشنهاد و قابل تمدید بنا به درخواست مناقصه گزار برای یک مدت ۳ ماهه دیگر). ضمانتنامه مذکور به حساب شبا شماره IR۷۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۶۹۰۴۰۰۵۰۶۸ شناسه واریز ۳۱۴۰۳۶۹۶۰۲۸۵۲۲۰۰۳۸۸۷۷۴۳۶۹۱۶۵۳۴ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید صادر گردد.
◆ اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۰۲۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ شناسه واریز ۹۵۲۶۰۲۸۵۲۲۰۱۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه معاملات ریالی کد ۱۱۸۵ به نام شرکت عمران شهر جدید بینالود (شماره کارت واریز وجه نقد ۶۲۶۷۹۵۷۰۶۲۱۱۲۴۹۰).
◆ سایر تضامین قانونی طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوب ۱۳۹۴ با اخذ موافقت شرکت عمران شهر جدید بینالود.
۵) مهلت دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد: از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۰۵ تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۱۲.
۶) مهلت عودت اسناد تکمیل شده از طریق سامانه ستاد: از روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۱۳ تا روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۲۴.
۷) تاریخ بازگشایی پیشنهادها: ساعت ۱۰:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۷.۲۵.
۸) محل بازگشایی پاکات: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور- شهر جدید بینالود-محله دلبران-بلوار بعثت-اتاق جلسات شرکت عمران شهر جدید بینالود از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد).
۹) برای دستیابی به اطلاعات بیشتر به سامانه اینترنتی شهر جدید بینالود (www.binalood.ntdc.ir) و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات (http://iets.mporg.ir) و سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) مراجعه فرمایید.
روابط عمومی شرکت عمران شهر جدید بینالود
۳۶۶۶۳